

2.

Gumriksbacken, backe, By sn, Folkare hä,
Kopp. 1.

(forts.)

bestämt, varvid han stack ner sin
följeslagare. En sten vid vägen, Gumriks-
stenen, säges vända sig varje gång kyrk-
klockorna ringer. Man har även sett ljus
där om nätterna.

L-C Lindmark 1957.